

Kmetje se čedalje v večjo ubožtvo zagrevajo vsled liberalnega gospodarstva. Da si pomagajo, treba jim je liberalcem nasprotnih poslancev, to pa takih, ki so dovolj zgovorni, uplivni, veljavni možje. Zato so izvolili na Kranjskem zraven župana Pfeifeja tudi grofa Hohenwarta bivšega ministra in ki bo sedaj bržčas zopet minister. Tako so ravnali slovenski kmetje na Kranjskem. In prav so imeli. Kajti ko se jim je grof Hohenwart zahvalil, je rekel: da pridejo sedaj tudi Slovencem boljši dnevi, dobimo konservativno ministerstvo! Zakaj bi pa tudi mi štajerski Slovenci ne bili jednako modri? Zakaj bi pa mi branili se izvoliti barona Goedelna, o katerem „Tagespošta“ jamra, da bi utegnil minister postati. Naj postane! Tem boljše za nas! Svetu bomo tako pokazali, da smo politični, modri ljudje. Slovenci dobimo tako naenkrat zastopnika in zaslonbo, kakoršne nam je krvavo potreba. Izvolimo torej z veseljem barona Goedelna. Liberalci Possegg ne bo nikdar minister, če prav liberalci gospodarijo do sodnega dne! Kaj hočete ž njim v državnem zboru, ko vendar sam pravi „da ni sposoben“, da ne vé pravilno in gladko nemški! Sedel bo ondi kakor lipov bog, domovini slovenskej na škodo, volilcem na sramoto!

V liberalnej sovražnici Slovencev, v „Tagespošti“ smo brali, da hoče Possegg v leta dneh odstopiti. To je zvičajnost Seidlijancev! Zanašajo se namreč, da bodo pri volitvah zmagali liberalci in da bo ministerstvo zopet vseskozi liberalno! Tedaj pa odstopi Possegg in pri novih volitvah pritisne liberalna vlada in pomaga Seidlu zopet na konja, da pojaha ž njim v državni zbor. Tukaj imate ključ do skrivnosti, zakaj se Seidlijanci toliko besno trgajo za sicer malo poznanega, neporajtanega Possegga. Sami pravijo, „sedaj moramo zmagati, bodi s komkoli, če propadnemo, smo zgubljeni za vselej“. Iz tega pa je jasno, ko beli den, da je „Possegg kmet“ le Seidlov špeh za neprevidne kmete volilce. Lani so tisti liberalci tiščali s političnim uradnikom, letos pa Vas s „kmetom“ motijo, ne iz ljubezni do kmeta, ampak iz ljubezni do Seidlijanske zmage!

Pomislite še naposled, kdo Vam „Possegga“ priporočuje! Morebiti vrli mešniki? Gotovo ne! Dobri učitelji? Tudi ne, le redki breznačajni odpadniki se zanimajo zanj! Slovenske novine? Nobena! Slovenski poslanci? Nobeden! Znani narodni kmetje? Nikakor ne! Ampak „Possegga“ Vam nasvetujejo Vaši najstarejši, najhujši narodni sovražniki, večjidel tujci, ki so se pri Vas obogatili in Vas sedaj z Vašim denarjem tlačijo in zatirujejo. Za Boga! ne izdajte tem brezmišlnim sovražnikom svojega uboega kmetskega stanu, svoje mile slovenske domovine! Marveč, čeravno ubogi pa pošteni, uhrabrite se, otreste Seidlijansko mnogoletno jerobstvo, ne vklonite svoje slovenske glave pod nemčursko pest, ampak volite, kakor Vam velevala pošteno neskarjeno slovensko srce, volite

po „ledu svojih sobratov drugod le narodnega slovenskega kandidata barona Goedelna!

Vsi Slovenci, cela Štajerska, kolikor je nemška in konservativna, bo 2. julija gledala na Vas. Vsi pričakujejo, da bode telegraf po svetu razglasil veselo in za Vas častno novico:

„Slovenci so zmagali!“

Gospodarske stvari.

Dva huda škodljivca naših sadunosnih dreves.

M. Med te spada na prvem mestu jablanični cvetni glodavec (Anthonus pomorum) Apfelblüthenstecher in pa metulj zmrazlinček, (Geometra brumata) Frostschnetterling. Gosenica prvega škodljivca je prav svitlo žolta, brez nog, pet milimetrov dolga, s črno glavico. Nahaja se po jablanah v silnem številu in razjeda in gloda plodilne delke cvetja in tako pogosto ves pridelek sadja uniči in, kar še ga morda uide njenemu požrešnemu zobu, je večjidel vendar že nekaj oglodano, da na mesto lepega jabelka le kaka revna pokveka dozori. Škodljivo svoje delovanje ta požrešnica opravlja, ko jablana v cvet gre ali pa že cvete. Plodivne delke razgrize in oglođa, cvet se posuši in odpade, ž njim vred pa je tudi ves obrodek uničen. Jajčica zaleže samica že jesen poprej v cvetne popke prihodnjega leta. V popku se iz jajčeka izleže goseničica, raste ob tem, da popkove delke žre, iz česar je razvidno, da tako oglodan popok ne more zdravega cveta poroditi in sadu prinesiti. Da se ta neizrečeno škodljivi mrčes kolikor mogoče najbolj zatere, treba je samice loviti. To se pa najbolj godi z lepilom, ki prav dolgo časa lepljivo ostane in katero se v kolobaru okoli debla namaže, tako da samice, ki od zdolej navzgor po deblu lezejo, da bi v cvetne popke jajca polagale, na tem lepilu obvisi in konec vzamejo. Dobro je tudi o sedajnem času drevesa tega mrčesa čediti in obirati. Nahajajo se zdaj namreč rujavkasti zapredki iz listja in nitek. V teh zapredkih so ali še gosenice ali že bube. Te se morajo obrati in uničiti. Posebno na mošanekih se zdaj pogostoma taki zapredki najdejo, pa tudi po drugih sortah. Toraj le po njih!

M. Karpja reja zlasti z ozirom na kmeta.

III. Kjer so vodne razmere ugodnejše, kjer je ribnikov za prezimovanje zalege raznih letnikov, tedaj 1, 2 in 3 letnih karpov, tam se dajo tudi karpi za pleme roditi. Pred vsem je treba ribnika za drstenje ali ribnika drstnika (Streichteich). Ne sme biti ravno prevelik, $\frac{1}{3}$ — $\frac{1}{2}$ hektare. V njega se nasadijo 2—3 ribe iknice (samice) in 1—2 mlečnjaka (ribja samca). Tem se še prida kot druživec jeden jednoletni saj $\frac{1}{4}$ kila težki mlečnjak. Globok mora biti drstenik v sredi 0.6—1.3 metra, na severno in juternjo stran mora pa imeti plitve,

daleč raztegajoče se bregove, ki so dobro zavarovani si bregov, in ktere more solnce prav močno pregrevati. Nekoliko trstja in sladkih travin je pogoj za uspešno rejo. Ko se ribe drstijo, se lahko vsakokrat opazi, kako se starejša zalega v plitvi pregreti vodi umika in v globokejše dele ribnika potegne, dokler nje druga zalega še v večjo globočino ne prežene.

Manjši ribniki drstniki so brez vsega pomislika boljši, kakor večji, in sicer za to, ker se 1. za manjši ribnik zavarovana lega prej in bolj lahko dobi; 2. Pokončajo pluskajoči valovi ob hudih vetrovih po velikih ribnikih dosti več in lahkejšo zalego, ker jo na suho pomečejo, da tako konec vzame. 3. Se dajo manjši bajaranji ob hudih in naglih plobah varovati in ravnati, 4. se manjši bajaranji pustijo laglje raznih ribjih roparjev in škodljivcev varovati, kakor veliki. Posebno nevarni so ribam ribji orli, čaplje, race, vrane, pandirki in pred vsem vidre, ki so ribam prava živa smrt. Kolikor so vodne planote večje, toliko težje se morejo perutni roparji od njih odvracati. Zlasti čaplje in vidre karpjo zalego iščejo in končujejo, ravno tako tudi divje race. Spreten lovec te škodljivce vse kmalu postrelja. Ribji orli in vrane se morejo v skopce poloviti; najbolj nevarni in sovražni pa je drobni pandirek. Njegova nevarnost in škodljivost se poviša še s tem, da se v ribnikih, po katerih raste trstika, le težko da ustreliti, ker je zelo premeten in prebrisan. V golžunu takega pandirka so našli veliko število 2 $\frac{1}{2}$ centimetrov dolgih karpičev. Tako mladi karpje postanejo njegov plen in mnogokrat se imajo slabi uspehi karpje reje največ pripisovati temu drobnemu roparju, ki se tudi prav močno v kratkem času zareje in množi. (Konec prih.)

M. Kako sode, v katerih je bil petrolej, dobro očistiti. Sode, v katerih je bil petrolej, tako očistiti, da se morejo zopet druge tekočine brez kvara v nje djati, se jim izvzame jedno dno, sod se nalije do roba z vodo, v katero se potem na sod 5 kilogramov dobro gašenega apna med vednim mešanjem dene. Tako se pusti sod na solncu 8—10 dni stati. Izvzeto dno se mora v kaki posodi ravno tako očistiti, namreč v apnenem mleku. Apno iz sode vse petrolejeve delke in duh po njem izvleče in naredi se po dogah in dnu neka žajfovina. Na to se nalijejo sodi s čisto vodo in se pustijo še 14 dni stati. V tako očiščene sode petrolejske se že zelje kisat djali in kisló zelje ni imelo nobenega duha po petroleju. Ko bi jednokratno umivanje ne bilo zadosti, ga je treba ponoviti. Ako se sod z žveplom požvepli, se da v njega tudi vinski cvet brez škode djati. Trud in potroški za čiščenje niso ravno veliki in ako se posreči sicer trdne sode za druge reči porabljive narediti, bilo bi to res ne brez velike koristi. Tako nasvetuje dunajski „Praktische Landwirth“ in njegova je tudi odgovornost za resnico te poskušnje, ki je vredna, da se kdo o nji prepriča.

Sejmovi 26. jun. Cmurek, Hollenegg, sv. Križ na Murskem polji, 29. jun. Gomilica; 30. sv. Janž v Arveškem okraju, sv. Peter pri Radgoni, Spod. Polskava, Trnovce v Ptujskem okraju, Reichenburg, Ulimje; 2. julija sv. Ilj pri Turjaku, Ptujška gora, Polensčak, Petrovče, Velenje, Tinsko.

Dopisi.

Iz Maribora. (Kako se nam pri volitvah obnašati — dr. Dubač — g. Rajšp.) Volilci naši naj ne pozabijo pred vsem seboj vzeti volilnice izkaznice (Legitimationskarte). Brez nje ne smejo na volišče vstopiti. Tisti, ki mislijo, da bi v sredo 2. julija t. l. ne mogli prav priti, naj pridejo uže na predvečer. V Mariboru se bodo zbirali ob 8. uri zvečer v gostilnici „zur Stadt Wien“. Ondi bo slovenska veselica in se bo naš kandidat baron Goedel volilcem predstavil. Na den volitve 2. julija ob 8. uri zbirajo se naši v gostilnici „zur Stadt Triest“ v Magdalenskem predmestju, dalje „zur Traube“ in „zur Stadt Wien“ v graškem predmestju. Volilci ne mudite se v mestu po drugod, držite drug drugega skup in podajte se skupno na volišče v dvorani g. Götza v graškem predmestju. Ondi se postavijo vsi naši na eno stran ter izberejo 3 moževe v komisijo, vladni komisar izvoli tudi 3, in teh 6 izvoli sedmega za predsednika! Seidlova garda bo menda ropotala pa se nje ni bati nič! Po srečnih volitvah imajo slovenski volilci skupni obed v dvorani „zur Stadt Wien“. — Zoper dr. Dubača se močno agitira v Ptujju, sv. Lenartu, Ormožu, Središču, Ljutomeru pa tudi v Mariboru uže preseda ta mož! Slovenci bodemo podpirali kandidature g. Rajšpa, oskrbnika Ptujške grajščine, če bo njo hotel prevzeti!

Iz Črešnjevca pri Slov. Bistrici. (Volitvenska borba) pri nas bila je menda ena izmed najsilnejših pa po izidu najčastnejših. Zraven policijskega Baumana ni hujšega divjaka zoper lastno slovensko mater, zoper lastni kmetski stan, kakor je naš Sorschagg, ki je pred leti naše slovenske kandidate grdo napal in se pretrepaval. Letos je hotel po vsej sili biti volilen mož in še enega nemčurja in liberalca Possegoveca pridružiti si. Na vse zgodaj začel je svoje privržence loviti in zganjati, kakor mesar teleta. Da bi ti potrpljivejši čakali 8. ure, za volitvo odločene, jih je vrlo napajal tako, da je za njim še precej okajenih „liberalnih kmetskih šlev“ tavaló na volišče pri županu. Ali o joj liberalnim vinopivcem! Tukaj so zadeli na 23 vrlih, treznih in konservativnih volilcev pod vodstvom vrlega č. g. župnika G. Cenca. Narodni volilci so izvolili 2 vrla, vseskozi poštena slovenska kmeta: Brumeca Paula in Soršaka Mihala, ki bodeta stala kot skala za slovenskega kandidata barona Goedelna. Živili narodni Črešnjevčani, živila vrla volilca, živio, narodni kandidat baron Goedel. Propad zagrizenca